ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 7. septembra 2006 *

Vo veci C-489/04,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Verwaltungsgericht Sigmaringen (Nemecko) z 28. septembra 2004 a doručený Súdnemu dvoru 29. novembra 2004, ktorý súvisí s konaním:

Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen

proti

Spolkovej krajine Bádensko-Württembersko,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Schiemann, sudcovia E. Juhász a E. Levits (spravodajca),

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: A. Tizzano,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. decembra 2005,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen, v zastúpení: A. H. Meyer a B. Klaus, Rechtsanwälte,

— grécka vláda, v zastúpení: V. Kontolaimos a K. Marinou, splnomocnení zástupcovia,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci D. Del Gaizo, avvocato dello Stato,

— cyperská vláda, v zastúpení: C. Likourgos a A. Markoulli, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Nolin a F. Erlbacher, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Komisie (ES) č. 1019/2002 z 13. júna 2002 o obchodných normách na olivový olej (Ú. v. ES L 155, s. 27; Mim. vyd. 03/036, s. 44) zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1176/2003 z 1. júla 2003 (Ú. v. EÚ L 164, s. 12; Mim. vyd. 03/039, s. 211, ďalej len „nariadenie č. 1019/2002").

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pánom Jehle, Weinhaus Kiderlen (ďalej len „žalobca vo veci samej") a spolkovou krajinou Bádensko-Württembersko týkajúceho sa práva žalobcu vo veci samej obchodovať s olivovým olejom metódou nazývanou „bag in the box".

Právny rámec

3 Nariadenie Rady č. 136/66/EHS z 22. septembra 1966 o vytvorení spoločnej organizácie trhu s olejmi a tukmi (Ú. v. ES 1966, 172, s. 3025; Mim. vyd. 03/001, s. 77), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 1513/2001 z 23. júla 2001 (Ú. v. ES L 201, s. 4; Mim. vyd. 03/033, s. 197, ďalej len „nariadenie č. 136/66"), vo svojom článku 1 ods. 1 stanovuje, že sa musí vytvoriť spoločná organizácia trhu s olejnatými semenami, olejnatými plodmi, rastlinnými olejmi a tukmi a olejmi a tukmi z rýb alebo morských cicavcov. Odsek 2 tohto článku obsahuje zoznam produktov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie č. 136/66, medzi ne patrí aj olivový olej.

4 Článok 35 ods. 1 nariadenia č. 136/66 stanovuje pre obchodovanie s olivovými olejmi a olejmi z olivových výliskov používanie označení a definícií uvedených v prílohe tohto nariadenia. Jeho odsek 2 upresňuje, že v štádiu maloobchodu sa bude môcť obchodovať iba s olejmi uvedenými v bode 1 písm. a) a b) a bodoch 3 a 6 prílohy.

5 Článok 35a ods. 1 nariadenia č. 136/66 znie:

„Obchodné normy týkajúce sa najmä kvalitatívneho triedenia, balenia a ponuky sa môžu stanoviť vzhľadom na výrobky uvedené v článku 1.

Pokiaľ sú takéto normy stanovené, potom výrobky na ktoré sa vzťahujú, sa môžu predávať iba v súlade s uvedenými normami."

6 Príloha k nariadeniu č. 136/66 s názvom „Označenie a definície olivových olejov a olejov z olivových výliskov uvedené v článku 35" znie takto:

„1. Panenské olivové oleje

Oleje získané z plodov olivových stromov výlučne mechanickými alebo inými fyzikálnymi spôsobmi, ktoré nemajú za následok zmenu oleja, ktoré nepodliehali žiadnej inej technologickej operácii okrem opláchnutia, dekantácie, odstredenia alebo filtrácie, s vylúčením olejov získaných s použitím rozpúšťadiel alebo s použitím adjuvansov vyznačujúcich sa chemickou alebo biochemickou aktivitou alebo procesov reesterifikácie a akýchkoľvek zmesí s olejmi iných druhov.

Panenské olivové oleje sa klasifikujú a označujú takto:

a) Extra panenský olivový olej

Panenský olivový olej s maximálnou voľnou kyslosťou vyjadrenou ako kyselina olejová 0,8 g na 100 g, ktorého ostatné vlastnosti musia byť v súlade s vlastnosťami stanovenými pre túto kategóriu.

b) Panenský olivový olej

Panenský olivový olej s maximálnou voľnou kyslosťou vyjadrenou ako kyselina olejová 2 g na 100 g, ktorého ostatné vlastnosti musia byť v súlade s vlastnosťami stanovenými pre túto kategóriu.

...

3. Olivový olej — Zložený z rafinovaných olivových olejov a panenských olivových olejov

Olivový olej získaný zmiešavaním rafinovaného olivového oleja a panenského olivového oleja okrem lampantového olivového oleja s obsahom voľnej kyslosti vyjadreným ako kyselina olejová najviac 1 g na 100 g, ktorého ostatné vlastnosti musia byť v súlade s vlastnosťami stanovenými pre túto kategóriu.

...

6. Olej z olivových výliskov

Olej získaný zmiešavaním rafinovaného oleja z olivových výliskov a panenského olivového oleja okrem lampantového olivového oleja s obsahom voľnej kyslosti vyjadreným ako kyselina olejová najviac 1 g na 100 g, ktorého ostatné vlastnosti musia byť v súlade s vlastnosťami stanovenými pre túto kategóriu."

7 Článok 1 nariadenia č. 1019/2002 stanovuje:

„1. Bez toho, aby tým bola dotknutá smernica 2000/13/ES, toto nariadenie stanovuje špecifické normy na obchodovanie s olivovými olejmi a s olejmi z olivových výliskov uvedenými v bode 1 písm. a) a písm. b), v bodoch 3 a 6 prílohy k nariadeniu č. 136/66/EHS na maloobchodnej úrovni.

2. Na účely tohto nariadenia „maloobchodná úroveň" znamená predaj konečnému spotrebiteľovi oleja, tak ako je uvedené v odseku 1, ponúkaného v prirodzenom stave alebo nachádzajúceho sa v potravinách."

8 Článok 2 nariadenia č. 1019/2002 znie:

„Oleje uvedené v článku 1 ods. 1 sa budú konečnému spotrebiteľovi ponúkať v obaloch s objemom maximálne päť litrov. Takéto obaly musia byť opatrené otváracím systémom, ktorý sa po prvom otvorení už nedá uzatvoriť, a musia byť označené v súlade s článkami 3 až 6.

V prípade olejov určených na spotrebu v reštauráciách, nemocniciach, závodných jedálňach a ostatných podobných zariadeniach spoločného stravovania môžu však členské štáty stanoviť pre obaly aj maximálny objem, ktorý bude vyšší ako päť litrov, a to v závislosti od typu zariadenia."

9 Články 3 až 7 nariadenia č. 1019/2002 sa týkajú etikiet na baleniach a články 8 až 10 upravujú kontroly uplatňovania tohto nariadenia, ako aj nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie jeho dodržiavania.

10 Články 11 a 12 nariadenia č. 1019/2002 stanovujú viaceré časové odchýlky zamerané na prispôsobenie sa novým predpisom zavedeným týmto nariadením v prechodnom období a umožňujú uplatnenie opatrení potrebných na ich aplikáciu.

11 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES z 20. marca 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa označovania, prezentácie a reklamy potravín (Ú. v. ES L 109, s. 29; Mim. vyd. 15/005, s. 75) zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/89/ES z 10. novembra 2003 o označovaní zložiek prítomných v potravinách (Ú. v. EÚ L 308, s. 15; Mim. vyd. 015/007, s. 661, ďalej len „smernica 2000/13") má podľa odôvodnenia č. 4 za cieľ stanovenie pravidiel Spoločenstva všeobecnej povahy uplatňujúcich sa horizontálne na všetky výrobky uvádzané na trh.

12 Táto smernica zakotvuje zásady, ktoré sa musia dodržiavať pri používaných označeniach a metódach (článok 2), ako aj zoznam údajov, ktoré musia byť povinne uvedené na označeniach všetkých potravín, ako napríklad názov, pod ktorým sa výrobok predáva, zoznam zložiek a doba minimálnej trvanlivosti (článok 3). Podmienky a výnimky v súvislosti s týmito údajmi obsahujú články 4 až 17.

13 Článok 14 smernice 2000/13 stanovuje, že ak sa potraviny ponúkajú na predaj konečnému spotrebiteľovi alebo hromadnému stravovaciemu zariadeniu bez predbalenia, alebo keď sa potraviny balia na žiadosť spotrebiteľa v priestoroch predajne, alebo sa predbalia s cieľom priameho predaja, prijmú členské štáty podrobné pravidlá týkajúce sa spôsobov uvádzania údajov, ktoré sú povinné a môžu rozhodnúť o tom, aby sa všetky alebo niektoré z týchto údajov nevyžadovali za predpokladu, že je zabezpečená dostatočná informovanosť zákazníka.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

14 Žalobca vo veci samej predáva olivový olej na úrovni maloobchodu metódou nazývanou „bag in the box". Touto metódou sa olej nalieva cez plničku do dvojvrstvového plastikového vreca („bag") s objemom 5 litrov s údajom o pôvode a s pečiatkou o kontrole. Vrece má špeciálny jednorazový uzáver, ktorého membrána musí byť pred vylievaním oleja prepichnutá. Toto plastové vrece je umiestnené v nádobe z pálenej hliny („box"), z ktorej je vyvedená hadica na nalievanie oleja. Z tejto súpravy („bag in the box") zákazník obdrží požadované množstvo oleja do nádoby, ktorú si sám donesie alebo ktorú si zakúpi priamo v obchode. Údaje o pôvode, kvalite a cene oleja môže zákazník zistiť z etikety prilepenej žalobcom vo veci samej na nádobu z pálenej hliny.

15 Vo februári 2004 Landratsamt Ravensburg, Amt für Veterinärwesen und Verbraucherschutz (úrad veterinárstva a ochrany spotrebiteľa pre správnu oblasť Ravensburg, ďalej len „Landratsamt Ravensburg") nariadil žalobcovi skončiť s obchodovaním s olivovým olejom metódou popísanou vyššie. Landratsamt Ravensburg uviedol, že z článku 2 prvého odseku nariadenia č. 1019/2002 vyplýva, že olivový olej môže byť predávaný spotrebiteľom len predbalený v baleniach s objemom maximálne päť litrov.

16 Žalobca vo veci samej následne podal na Verwaltungsgericht Sigmaringen určovaciu žalobu, v ktorej žiada rozhodnúť o tom, že nariadenie č. 1019/2002 mu nezakazuje pokračovať v predaji olivového oleja pomocou metódy nazývanej „bag in the box". Predovšetkým tvrdí, že nariadenie č. 1019/2002 neupravuje predaj nebaleného oleja, ale len predaj baleného olivového oleja, a teda neobsahuje zákaz predaja nebaleného olivového oleja, ale len predpisy o obchodovaní s baleným olivovým olejom.

17 Nariadenie č. 1019/2002 bolo prijaté na doplnenie smernice 2000/13, ktorá sa naďalej uplatňuje v oblastiach, ktoré nie sú osobitne upravené týmto nariadením. Článok 14 smernice 2000/13 umožňuje ponúkať konečnému spotrebiteľovi na predaj potraviny bez predbalenia a splnomocňuje členské štáty rozhodnúť o podmienkach, za ktorých musia byť povinné údaje uvádzané.

18 Okrem toho žalobca vo veci samej uviedol, že spotrebiteľovi je formou predaja nazývanou „bag in the box" zabezpečená porovnateľná ochrana, ako pri ponuke olivového oleja na predaj obmedzenej len na predaj baleného oleja. Táto forma predaja predovšetkým zabezpečuje, že sa nebude predávať olej nízkej kvality v dôsledku prímesí alebo s falošnými dokladmi o pôvode.

19 Vnútroštátny súd si však v tejto súvislosti nie je istý najmä tým, či je možné bez väčšej námahy opakovane plniť plastikové vrece a ešte tým, že spotrebiteľ nevidí etiketu umiestnenú na tomto vreci, ale len kópiu tejto etikety umiestnenú na nádobe, v ktorej sa vrece nachádza.

20 Landratsamt Ravensburg nesúhlasí s výkladom, ktorý predložil žalobca vo veci samej. Landratsamt Ravensburg tvrdí, že článok 2 prvý odsek nariadenia č. 1019/2002 obsahuje zákaz ponúkať konečnému spotrebiteľovi nebalený olivový olej.

21 Za týchto okolností Verwaltungsgericht Sigmaringen rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa články 1 až 12 nariadenia (ES) č. 1019/2002... vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia upravujú aj ponuku nebalených olivových olejov a olejov z olivových výliskov konečnému spotrebiteľovi?

2. Má sa článok 2 prvý odsek nariadenia č. 1019/2002... vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie obsahuje zákaz ponuky nebalených olivových olejov a olejov z olivových výliskov konečnému spotrebiteľovi?

3. Subsidiárne, má sa článok 2 prvý odsek nariadenia č. 1019/2002... vykladať reštriktívne v tom zmysle, že toto ustanovenie obsahuje zákaz ponuky nebalených olivových olejov a olejov z olivových výliskov konečnému spotrebiteľovi, ale tento zákaz sa nevzťahuje na predaj olivových olejov a olejov z olivových výliskov metódou ‚bag in the box'?"

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

22 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či nariadenie č. 1019/2002 a predovšetkým jeho článok 2 prvý odsek sa majú vykladať v tom zmysle, že podľa predpisov v tomto ustanovení olivové oleje a oleje z olivových výliskov môžu byť ponúkané konečnému spotrebiteľovi len balené.

23 Treba konštatovať, že tvrdenie obhajované žalobcom vo veci samej, podľa ktorého predaj nebaleného olivového oleja a oleja z olivových výliskov je predsa len dovolený, pretože cieľom nariadenia č. 1019/2002 je prijať len obchodné normy pre balený olivový olej a olej z olivových výliskov, pričom do rozsahu pôsobnosti nepatrí obchodovanie s uvedenými nebalenými olejmi.

24 Právnym základom nariadenia č. 1019/2002 je totiž článok 35a nariadenia č. 136/66, ktorého odsek 1 prvý pododsek stanovuje, že obchodné normy týkajúce sa najmä kvalitatívneho triedenia, balenia a ponuky sa môžu stanoviť vzhľadom na výrobky uvedené v článku 1 tohto nariadenia. Všetky výrobky uvedené v tomto článku 1, medzi ktoré patrí aj olivový olej a olej z olivových výliskov, sú identifikované pomocou opisu tovarov a čísiel položiek spoločného colného sadzobníka v rámci

kombinovanej nomenklatúry. Tieto výrobky nie sú ani definované, ani rozlišované podľa hľadísk spojených s ich balením.

25 Výrobky, na ktoré sa podrobnejšie vzťahuje nariadenie č. 1019/2002, sú vymenované v článku 1 prvom odseku tohto nariadenia. Tu sú v bode 1 písm. a) a b) a bodoch 3 a 6 prílohy k nariadeniu č. 136/66 uvedené olivové oleje a oleje z olivových výliskov triedené podľa kvalitatívnych vlastností a bez ohľadu na spôsob obchodovania s nimi, t. j. či sú balené alebo nie sú balené.

26 Nariadenie č. 1019/2002 stanovuje obchodné normy týkajúce sa balenia týchto olejov predovšetkým s cieľom zabezpečiť autentickosť olivových olejov. Článok 2 prvý odsek tohto nariadenia stanovuje, že oleje sú konečnému spotrebiteľovi ponúkané v obaloch s objemom maximálne päť litrov a takéto obaly musia byť opatrené otváracím systémom, ktorý sa po prvom otvorení už nedá uzatvoriť. Tieto balenia navyše musia byť označené v súlade s článkami 3 až 6 nariadenia č. 1019/2002.

27 Tieto normy sa uplatňujú na všetky oleje uvedené v článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1019/2002 a stanovujú len jedinú výnimku výslovne uvedenú v článku 2 druhom odseku tohto nariadenia. Táto výnimka, ktorá sa nevzťahuje na povinnosť ponúkať balený olej, ale sa vzťahuje len na kapacitu týchto balení, splnomocňuje členské štáty stanoviť pre oleje určené na spotrebu v zariadeniach spoločného stravovania aj maximálny objem týchto balení väčší ako päť litrov, a to v závislosti od typu príslušného zariadenia.

28 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že okrem výnimky uvedenej v predchádzajúcom bode olivové oleje a oleje z olivových výliskov môžu byť ponúkané konečným spotrebiteľom len vtedy, ak sú v súlade s normami uvedenými v článku 2 prvom odseku nariadenia č. 1019/2002 a najmä s požiadavkou balenia, na ktorú sa toto ustanovenie odvoláva. Podľa článku 35a ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 136/66 totiž v prípade, že obchodné normy sú stanovené, potom výrobky na ktoré sa vzťahujú, sa môžu predávať iba v súlade s uvedenými normami.

29 Takýto výklad nie je vyvrátený podmienkou uvedenou v článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1019/2002, podľa ktorej sa stanovujú obchodné normy pre olivové oleje a oleje z olivových výliskov „bez toho, aby tým bola dotknutá smernica 2000/13/ES".

30 Podľa odôvodnenia č. 1 nariadenia č. 1019/2002 osobitné pravidlá označovania uvedené v tomto nariadení dopĺňajú pravidlá stanovené v smernici 2000/13, ktoré sú ustanoveniami všeobecnej povahy uplatňujúce sa horizontálne na všetky potraviny uvádzané na trh. To znamená, že odkaz v článku 1 ods. 1 nariadenia č. 1019/2002 na smernicu 2000/13 nemožno chápať v tom zmysle, že stanovuje odchýlku alebo výnimku od špecifických noriem tohto nariadenia v oblasti označovania olivových olejov a olejov z olivových výliskov, ale v tom zmysle, že má za cieľ zabezpečiť okrem dodržiavania týchto špecifických noriem aj zachovávanie všeobecnejších noriem zakotvených v smernici 2000/13.

31 V oblasti označovania olivových olejov a olejov z olivových výliskov sa teda ustanovenia smernice 2000/13, ktoré napríklad stanovujú povinnosť uvádzať čistú

hmotnosť alebo dátum spotreby, súčasne uplatňujú aj na špecifické normy uvedené v nariadení č. 1019/2002, predovšetkým v článkoch 3 až 6.

32 Naopak článok 14 smernice 2000/13, na ktorý sa odvoláva žalobca vo veci samej a ktorý oprávňuje členské štáty prijať podrobné pravidlá, podľa ktorých sa nevyžaduje uvádzať údaje uvedené v článkoch 3 a 4 ods. 2 tejto smernice na dotknutých vopred nebalených potravinách, sa nepoužije, pretože po prvé článok 2 prvý odsek nariadenia č. 1019/2002 zakazuje takúto ponuku olivových olejov a olejov z olivových výliskov a po druhé členské štáty sú splnomocnené len výlučne pokiaľ ide o maximálny objem balení určených pre hromadné stravovanie.

33 Na prvú a druhú otázku teda treba odpovedať tak, že nariadenie č. 1019/2002 a predovšetkým jeho článok 2 prvý odsek treba vykladať v tom zmysle, že podľa predpisov v tomto ustanovení olivové oleje a oleje z olivových výliskov môžu byť ponúkané konečnému spotrebiteľovi len balené.

O tretej otázke

34 Treťou otázkou položenou subsidiárne sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 2 prvý odsek nariadenia č. 1019/2002 možno vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie nezakazuje obchodovanie takým spôsobom, ktorý používa žalobca vo veci samej (metóda nazývaná „bag in the box").

35 Žalobca vo veci samej uviedol, že postup nazývaný „bag in the box" je schopný zabezpečiť spotrebiteľovi obdobnú ochranu ako ponuka olivového oleja na predaj obmedzená len na predaj vopred baleného olivového oleja. Z tohto dôvodu sa vnútroštátny súd pýta, či osobitosti tohto spôsobu obchodovania by mohli byť v rozpore s týmto zákazom.

36 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v konaní podľa článku 234 ES, ktoré je založené na jasnom rozdelení úloh medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, je pre každé posúdenie konkrétneho skutkového stavu príslušný vnútroštátny súd. Teda Súdny dvor nie je oprávnený rozhodovať o skutkovom stave vo veci samej alebo použiť ním vykladané predpisy Spoločenstva na vnútroštátne opatrenia alebo situácie, lebo tieto otázky patria výlučne do príslušnosti vnútroštátneho súdu (rozsudok z 9. júna 2005, HLH Warenvertrieb a Orthica, C-211/03, C-299/03 a C-316/03 až C-318/03, Zb. s. I-5141, bod 96).

37 Súdny dvor však môže vnútroštátnym súdom poskytnúť spôsoby výkladu práva Spoločenstva, ktoré im môžu pomôcť v uplatňovaní predpisu Spoločenstva (rozsudok z 23. októbra 1975, Matisa Maschinen, 35/75, Zb. s. 1205, bod 3).

38 Ako už bolo uvedené v bode 28 tohto rozsudku článok 35a ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 136/66 stanovuje, že ak sú obchodné normy stanovené, potom výrobky, na ktoré sa vzťahujú, sa môžu predávať iba v súlade s uvedenými normami.

39 Z uvedeného vyplýva, že spôsob obchodovania s olivovými olejmi a olejmi z olivových výliskov sa musí posudzovať s ohľadom na požiadavky zakotvené v článku 2 prvom odseku nariadenia č. 1019/2002 a v prípade, že tieto požiadavky nie sú splnené, musí sa považovať za v rozpore s týmto nariadením.

40 V predmetnom prípade treba konštatovať, že pri spôsobe obchodovania, aký používa žalobca vo veci samej, predaj olivového oleja a oleja z olivových výliskov konečnému spotrebiteľovi spočíva v tom, že sa oleje prelievajú v mieste predaja z otvorenej nádoby alebo z nádoby, ktorá sa následne otvorí, do nádoby, ktorú si kúpil, resp. doniesol tento konečný spotrebiteľ.

41 Vzhľadom na potrebu takéhoto prelievania tento spôsob obchodovania neumožňuje spĺňať požiadavku stanovenú v článku 2 prvom odseku nariadenia č. 1019/2002, podľa ktorej olivový olej sa musí ponúkať konečnému spotrebiteľovi, t. j. predávať, v balení opatrenom otváracím systémom, ktorý sa po prvom otvorení už nedá uzatvoriť.

42 Za týchto podmienok sa nemožno odvolávať, ako žalobca vo veci samej, na eventuálny súlad balenia, z ktorého sa prelieva olivový olej a olej z olivových výliskov s požiadavkami na maximálny objem, otvárací systém a označovanie, ktoré sú uvedené v článku 2 prvom odseku nariadenia č. 1019/2002. Požiadavka vybavenia vhodným otváracím systémom totiž má podľa odôvodnenia č. 2 nariadenia č. 1019/2002 za cieľ garantovať pravosť olivového oleja a zahŕňa aj skutočnosť, že balenie môže otvoriť len samotný konečný spotrebiteľ.

43 Rovnako nemožno tvrdiť, to čo Komisia Európskych spoločenstiev, že taký spôsob obchodovania, o aký ide vo veci samej, sa musí považovať za povolený v prípade, ak nádoby, do ktorých sa prelieva olej, spĺňajú požiadavky stanovené v článku 2 prvom odseku nariadenia č. 1019/2002 pokiaľ ide o maximálny objem, otvárací systém a označovanie. Upevnenie adekvátneho otváracieho systému na samotnú nádobu až v čase odovzdania tovaru konečnému spotrebiteľovi nie je vhodné, lebo neumožňuje dosiahnuť cieľ sledovaný vybavením týmto systémom v rozsahu, v akom existuje riziko porušenia pôvodu olivového oleja a oleja z olivových výliskov v čase pred odovzdaním tovaru.

44 Okrem toho, ak posudzujeme prípustnosť spôsobu obchodovania skúmaním nádob, ktoré vo veci samej prinášajú spotrebitelia a do ktorých sa olivový olej a olej z olivových výliskov prelieva v mieste predaja, bol by spôsob obchodovania v niektorých prípadoch povolený a v iných nepovolený napriek tomu, že neexistuje rozdiel v podstate. Takéto riešenie by spôsobovali ťažkosti pri každej kontrole dodržiavania nariadenia č. 1019/2002.

45 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na tretiu otázku odpovedať, že článok 2 prvý odsek nariadenia č. 1019/2002 treba vykladať v tom zmysle, že zakazuje taký spôsob obchodovania, aký používa žalobca vo veci samej, ktorý nespĺňa požiadavky stanovené v tomto ustanovení.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Nariadenie Komisie (ES) č. 1019/2002 z 13. júna 2002 o obchodných normách na olivový olej, zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 1176/2003 z 1. júla 2003, a predovšetkým jeho článok 2 prvý odsek treba vykladať v tom zmysle, že podľa predpisov v tomto ustanovení olivové oleje a oleje z olivových výliskov môžu byť ponúkané konečnému spotrebiteľovi len balené.**

2. **Článok 2 prvý odsek nariadenia č. 1019/2002 zmeneného a doplneného nariadením (ES) č. 1176/2003 treba vykladať v tom zmysle, že zakazuje taký spôsob obchodovania, aký používa žalobca vo veci samej, ktorý nespĺňa požiadavky stanovené v tomto ustanovení.**

Podpisy